

# भूसूक्तम्

## Bhūsūktam

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा ।

bhūmirbhūmnā dyaurvarīṇā'ntarikṣam mahitvā ।

उपस्थे ते देव्यदितेऽग्निमन्नाद मन्नद्यायादधे ।

upasthe te devyadite'gnimannāda mannyāyādadhe ।

आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमी दसनन्मातरं पुनः ।

ā'yaṅgauḥ pṛśnirakramī dasananmātaram punaḥ ।

पितरं च प्रयन्त्सुवः ।

pitaram ca prayantsuvaḥ ।

त्रिगंशद्धाम विराजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये ।

trigṃśaddhāma virājati vākpatāṅgāya śīśriye ।

प्रत्यस्य वह द्युभिः ।

pratyasya vaha dyubhiḥ ।

अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना ।

asya prāṇādapānatyantaścacarati rocanā ।

व्यख्यन् महिषः सुवः । ।

radiosai

vyākhyān mahiṣaḥ suvāḥ |

यत्त्वा क्रुद्धः परोवपमन्युना यदवर्त्या ।

yattvā kruddhaḥ pārovapamanyunā yadavartyā |

सुकल्पमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि ।

sukalpamagne tattava punastvoddīpayāmasi |

यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनुदध्वसे ।

yatte manyuparoptasya pṛthivīmanudadhvase |

आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन् ।

ādityā viśve taddevā vasavaśca samābharan |

मनोज्योतिर्जुषतामाज्यम् विच्छिन्नं यज्ञगुं समिमं दधातु ।

manojyotirjuṣatāmājyam vicchinnaṁ yajñagm samimaṁ dadhātu |

ब्रह्मस्पतिर्तनुतामिमंनो विश्वे देवा इहमादयन्ताम् ।

br̥haspatirtanūtāmimanno viśve devā ihamādayantām |

मेदिनी देवी वसुन्धरा स्याद्वसुधा देवी वासवी ।

medinī devī vasundharā syādvasudhā devī vāsavī |

ब्रह्मवर्चसः पितृणाग् श्रोत्रं चक्षुर्मनः ।

brahmavarcaśaḥ pitṛṇāg śrotraṁ cakṣurmanah |

देवी हिरण्यगर्भिणी देवी प्रसूवरी ।

devī hiraṇyagarbhiṇī devī prasūvarī ।

सदने सत्यायने सीद ।

sadāne satyāyane sīda ।

समुद्रवती सावित्रीह नो देवी मह्यङ्गी ।

samudravatī sāvitriḥa no devī mahyaṅgī ।

महीधरणी महोव्यथिष्ठा-श्शृङ्गे शृङ्गे यज्ञे यज्ञे विभीषिणी ।

māhīdharāṇī mahovyathishṭhā-śśṛṅge śṛṅge yajñe yajñe vibhīṣiṇī ।

इन्द्रपत्नी व्यापिनी सुरसरिदिह ।

indrapatnī vyāpinī surasaridiha ।

वायुमती जलशयनी श्रियंधाराजा सत्यन्धोपरिमेदिनी ।

vāyumatī jalaśayanī śriyandhārājā satyandhoparimedīnī ।

श्वोपरिधत्तं परिगाय ।

śvoparidhattam parigāya ।

विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।

viṣṇupatnīm mahīm devīm mādhavīm mādhavapriyām ।

लक्ष्मीं प्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभाम् ।

lakṣmī̄ priyasakhīm̄ devīm̄ namāmyacyūtavallabhām̄ ।

धनुर्धरायै विद्महे सर्वसिद्धयै च धीमहि । तन्नो धरा प्रचोदयात् ॥

dhanurdharāyai vidmahe sarvasiddhayai ca dhīmahi । tanno dharā pracodayāt ॥

महीं देवीं विष्णुपत्नी-मजूर्याम् ।

māhīm̄ devīm̄ viṣṇupatnī-majūryām̄ ।

प्रतीची मेनागूं हविषा यजामः ।

praticī menāgūṁ haviṣā yajāmaḥ ।

त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे ।

tredhā viṣṇururugāyo vicakrame ।

महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम् ।

māhīm̄ divam̄ pṛthivīmantarikṣam̄ ।

तच्छ्रोणैतिश्रव-इच्छमाना ।

tacchroṇaitiśrava-icchamānā ।

पुण्यग्गु श्लोकं यजामनाय कृण्वती ॥

puṇyaggu ślokaṁ yajāmanāya kṛṇvatī ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥